

Bartomeu Càrceres

LA TRULLA

PER A COR MIXT

Transcripció i revisió de Sergi Casademunt i Fiol

Col·lecció Música Coral núm. 15

La trulla

per a cor mixt

Bartomeu Càrceres

Edició: Sergi Casademunt i Fiol

Coberta:

Els jurats de la ciutat de València, davant les torres de Serrans, reben de F. Eiximenis el *Regiment de la cosa publica*, segons un gravat del 1499. (Enciclopedia de la Llengua Catalana)

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: març de 2003

© De la transcripció Sergi Casademunt i Fiol

© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 93 318 06 05 - Fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es / www.dinsic.com

Imprès a Copisteria Miracle
Rector Ubach, 6-10
08021-Barcelona

Dipòsit legal: B-12706-2003
ISMN: M-69210-121-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

PRÒLEG

De la vida de Bartomeu Càrceres encara se'n coneixen molt poques dades. Només se sap que l'any 1546 estava al servei de Ferran d'Aragó, duc de Calàbria, a la capella de música que tenia a València, amb el càrrec de "puntador de libros", o sigui segurament com a copista de música.⁽¹⁾

A part de l'ensalada *La Trulla* que va publicar Fletxa el Jove a Praga el 1581, tota l'obra coneguda d'aquest autor, que no és gaire extensa, es troba en els manuscrits M 1166 i M 1967, que, segons Maricarmen Gómez, formen un sol manuscrit escrits de la mateixa mà i possiblement pel mateix Càrceres⁽²⁾.

De l'edició de Fletxa se'n conserva només un exemplar repartit entre la Biblioteca de l'Orfeó Català, 12 III C/12 (quaderns del Tiple, Altus, Tenor) i la Biblioteca de Catalunya M 851 (quadern del Baxo). A més d'aquesta edició, es conserva una còpia manuscrita a la Biblioteca de Catalunya M 588/1 [I-IV], fols. 8v-10v. Per a aquesta edició, hem fet servir bàsicament l'edició impresa de l'època.

La forma *ensalada* es basa en l'harmonització de melodies populars o cançons polifòniques en voga en el seu temps, encadenades entre elles i usant diferents llengües. Segons cada compositor, aquestes poden ser més o menys fidels a l'original i també modificades a conveniència. El compositor més important d'aquest estil és, sens dubte, el català nascut a Prades, Mateu Fletxa el Vell.

A *La Trulla*, Càrceres fa servir tres idiomes, el castellà, el català i el portuguès, a més del llatí, i ens presenta algunes cançons conegudes en la seva època⁽³⁾, cantades per personatges rústics representatius dels seus països. La primera, *¿Que queréis que os traiga?* la canta Gil; Antón Lozano canta *Dame de tu amor, señora*; Gilot García, personatge popular a la València del segle XVI canta *Solo, solo, ¿cómo lo haré yo todo?*. Bras Lorente és portuguès i canta *Nam me querer casar miña may*; un gascó sense nom propi entona el *Tau garçó la durundena* en un català que imita el gascó i un basc canta en castellà amb accent de Biscaia, *Maria ochandrea*. El català de València l'usa a *Lleva't en l'albeta* cantat per

Bras. La Verge canta *¿Qué de mí, qué de vos, mi Hijo?* que acaba amb un fragment en llatí del Magnificat, el *Quia fecit mihi magna*. Jesús li respon amb el *Si dixeren, digan, Madre mia* i tots acaben cantant el *Gloria Patri et Filio*.

A més de totes aquestes cançons, inclou també dues danses del seu temps, la pavana i la gallarda. La primera, en ritme binari, la canten les quatre veus imitant els instruments amb les seves gloses en cada veu, que en algun lloc no són del tot harmòniques, tal com passaria si aquestes fossin improvisades, i amb un text onomatopèic del tipus *tan tar tan tan*. Va seguida d'una gallarda, en ritme ternari sobre el baix de La Folia, i amb el text *Sus, sus, sus, sus, no más dormir*, que alterna els *tutti* amb un diàleg entre uns pastors i la Verge, i que fa referència al misteri de la Immaculada Concepció, tema de gran controvèrsia a tot Europa i que als Països Catalans trobà bons defensors com el gran Ramon Llull. A València la seva Universitat féu jurament l'any 1530 de defensar perpètuament aquest misteri.

Per a aquesta edició s'ha optat per conservar els signes de compàs i els valors de les notes de l'original, i s'han afegit les barres de compàs. Les lligadures entre notes s'indiquen amb un claudàtor. La semitonalitat s'indica a sobre de les notes i els canvis i errors, amb notes a la presentació.

Sergi
Casademunt i Fiol

(1) MOLL, J. "Notas para la historia musical...", p.123 i ss.

(2) GÓMEZ, Maricarmen. *Bartomeu Càrceres Opera omnia*. Introducció p. 12 i ss.

(3) FIGUERAS, Josep Romeu. *Las canciones de raíz tradicional acogidas por Càrceres en su ensalada "La Trulla"*. Miscelánea Higinio Anglés, Vol. II p. 735 i ss.

PRÓLOGO

De la vida de Bartomeu Càrceres todavía se conocen muy pocos datos. Se sabe sólo que en el año 1546 estaba al servicio de Fernando de Aragón, duque de Calabria, en la capilla de música que tenía en Valencia, con el cargo de "puntador de libros", o sea seguramente como copista de música.⁽¹⁾

A parte de la ensalada *La Trulla* que publicó Fletxa el Joven en Praga en 1581, toda la obra conocida de este autor, que no es muy extensa, se encuentra en los manuscritos M 1166 y M 1967, que, según Maricarmen Gómez, forman un solo manuscrito escritos de la misma mano y posiblemente por el mismo Càrceres⁽²⁾.

De la edición de Fletxa se conserva sólo un ejemplar repartido entre la Biblioteca del Orfeó Català, 12 III C/12 (cuadernos del Tiple, Altus, Tenor) y la Biblioteca de Catalunya M 851 (cuaderno del Baxo). Además, de esta edición, se conserva una copia manuscrita en la Biblioteca de Catalunya M 588/1 [I-IV], fols. 8v-10v. Para esta edición, hemos utilizado básicamente la edición impresa de la época.

La forma *ensalada* se basa en la armonización de melodías populares o canciones polifónicas en boga en su tiempo, encadenadas entre ellas y utilizando distintas lenguas. Según cada compositor, éstas pueden ser más o menos fieles al original y también modificadas a conveniencia. El compositor más importante de este estilo es, sin duda alguna, el catalán nacido en Prades, Mateu Fletxa el Viejo.

En *La Trulla*, Càrceres utiliza tres idiomas, el castellano, el catalán y el portugués, además del latín, y nos presenta algunas canciones conocidas en su época⁽³⁾, cantadas por personajes rústicos representativos de sus países. La primera, *¿Que queréis que os traiga?* la canta Gil; Antón Lozano canta *Dame de tu amor, señora*; Gilot García, personaje popular en la Valencia del siglo XVI canta *Solo, solo, ¿como lo haré yo todo?*. Bras Lorente es portugués y canta *Nam me querer casar miña may*; un gascón sin nombre propio entona el *Tau garçó la durundena* en un catalán que imita el gascón y un vasco canta en castellano con acento de Vizcaya, *Maria ochandrea*. El catalán de Valencia lo utiliza en *Lleva't*

en l'albeta cantado por Bras. La Virgen canta *¿Qué de mí, qué de vos, mi Hijo?* que acaba con un fragmento en latín del Magnificado, el *Quia fecit mihi magna*. Jesús le responde con el *Si dixeren, digan, Madre mia* y todos acaban cantando el *Gloria Patri et Filio*.

Además de todas estas canciones, incluye también dos danzas de su tiempo, la pavana y la gallarda. La primera, en ritmo binario, la canten las cuatro voces imitando los instrumentos con sus glosas en cada voz, que en algún lugar no son del todo armónicas, tal como pasaría si éstas fueran improvisadas, y con un texto onomatopéyico del tipo *tan tar tan tan*. Va seguida de una gallarda, en ritmo ternario sobre el bajo de La Folia, y con el texto *Sus, sus, sus, sus, no más dormir*, que alterna los *tutti* con un diálogo entre unos pastores y la Virgen, y que hace referencia al misterio de la Inmaculada Concepción, tema de gran controversia a toda Europa y que en los Países Catalanes encontró a buenos defensores como el gran Ramon Llull. En Valencia su Universidad hizo juramento el año 1530 para defender perpetuamente este misterio.

Para esta edición se ha optado por conservar los signos de compás y los valores de las notas del original, y se han añadido las barras de compás. Las ligaduras entre notas se indican con un claudátor. La semitonalidad se indica sobre las notas y los cambios y errores, con notas en la presentación.

Sergi
Casademunt i Fiol

(1) MOLL, J. "Notas para la historia musical...", p.123 i ss.

(2) GÓMEZ, Maricarmen. *Bartomeu Càrceres Opera omnia*. Introducció p. 12 i ss.

(3) FIGUERAS, Josep Romeu. *Las canciones de raíz tradicional acogidas por Càrceres en su ensalada "La Trulla"*. Miscelánea Higinio Anglés, Vol. II p. 735 y ss.

PROLOGUE

Very little is yet known of the life of Bartomeu Càrceres, just that he was in the service of Ferran d'Aragó, the Duke of Calàbria, in the year 1546, in the latter's music chapel in Valencia, holding the post of *puntador de libros*, probably meaning music copyist⁽¹⁾.

Apart from his *La Trulla* (racket, din), a work of the *ensalada* genre ("salad", a light-hearted miscellany), published by Fletxa el Jove in Prague in 1581, the scant extant work of this composer is found in manuscripts M 1166 and M 1967, the works there forming a single manuscript in the same hand, possibly that of Càrceres himself, according to Maricarmen Gomez⁽²⁾.

Only one copy of Fletxa's edition is preserved, shared between the Library of the Orfeó Català, 12 III C/12 (the descant, alto and tenor parts) and the Biblioteca de Catalunya M 851 (the bass part). In addition to that edition, there is a manuscript copy in Biblioteca de Catalunya M 588/1 [I-IV], folios 8v-10v. For this edition, we have essentially followed the printed edition of the time.

The form then known as "ensalada" is based on harmonising folk melodies or popular polyphonic songs of the time, all linked up and using different languages. How faithful they were to the originals depended on the composer, who was free to modify them at will. The most significant composer in that style is no doubt the Prades-born Catalan Mateu Fletxa el Vell.

In *La Trulla*, Càrceres uses three languages, Spanish, Catalan and Portuguese, in addition to Latin, and in it he presents some well-known songs of the day⁽³⁾, sung by rustic characters representative of their countries. The first *¿Que quereis que os traiga?* is sung by Gil; Antón Lozano sings *Dame de tu amor, señora*, and Gilot Garcia, a popular personality in Valencia in the sixteenth century, sings *Solo, solo, ¿como lo haré yo todo?*. Bras Lorente, who is Portuguese, sings *Nam me querer casar miña may*; an unnamed Gascon sings *Tau garçó la durundena* in a Catalan that imitates Gascon, and a Basque sings in Spanish, but with a Vizcaya accent, *Maria ochandreá*. Catalan as spoken in Valencia is used by Bras in *Lleva't en l'albeta cantat*. The Virgin sings *¿Qué de mí, qué de vos, mi Hijo?* which ends with a fragment of the Magnificat in Latin, *Quia fecit mihi magna*. Jesus replies to her with *Si dixeren, digan,*

Madre mia, and they all end up singing *Gloria Patri et Filio*.

In addition to all those songs, he also includes two dances of the time, the pavane and the galliard. The first, in duple time, is sung by four voices imitating instruments, with variations in each voice, sometimes not entirely harmonic, as would happen in improvisation, and with an onomatopoeic text of the kind *tan tar tan tan*. This is followed by a galliard, in triple time, on the bass-line of *La Folia*, and using the text *Sus, sus, sus, sus, no más dormir*, alternating *tutti* with a dialogue between some shepherds and the Virgin, referring to the mystery of the Immaculate Conception, a controversial topic everywhere in Europe at the time, and that had firm defenders in Catalan lands such as the great Ramon Llull. Valencia University swore to defend that mystery for ever more in 1530.

In this edition, it was decided to preserve the time markings and the note values of the original, barlines being added. Ties between notes are indicated above the notes between square brackets. Semitone indications are given over the notes, and changes and errors in presentation notes.

Sergi
Casademunt i Fiol

(1) J.Moll, "Notas para la historia musical....", p.123 et seq.

(2) Maricarmen Gomez "Bartomeu Càrceres Opera omnia" Introducció p.12 et seq.

(3) Josep Romeu Figueras "Las canciones de raiz tradicional acogidas por Càrceres en su ensalada "La Trulla". Miscelánea Higinio Inglés Vol. II p.735 et seq.

PROLOGUE

Nous ne savons pas encore grand chose de la vie de Bartomeu Càrceres. Nous savons seulement qu'en 1546 il était au service de Ferran d'Aragó, Duc de Calàbria, à la chapelle de musique qu'il avait à Valence, où il faisait office de "puntador de libros", c'est à dire sûrement de copiste de musique.⁽¹⁾

À part la salade La Trulla qu'a publiée Fletxa el Jove à Prague en 1581, toute l'œuvre que nous connaissons de cet auteur, qui n'est guère très vaste, se trouve dans les manuscrits M 1166 et M 1967 et selon Maricarmen Gomez ils forment un seul manuscrit écrit de la même main et probablement par Càrceres lui-même⁽²⁾.

On ne conserve qu'un exemplaire de l'édition de Fletxa; cet exemplaire partagé entre la Bibliothèque de l'Orfeo Català, 12 III C/12 (cahiers du Tiple, Altus, Tenor) et la Bibliothèque de Catalogne M 851 (cahier de la Basse). Outre cette édition, on en conserve une copie manuscrite à la Bibliothèque de Catalogne M 588/1 [I-IV], fols. 8v-10v. Pour cette édition nous nous sommes servis principalement de l'édition imprimée de l'époque.

La forme "salade" se base sur l'harmonisation de mélodies populaires ou de chansons polyphoniques en vogue à cette époque, enchaînées entre elles et en plusieurs langues. Suivant les compositeurs elles peuvent être plus ou moins fidèles à l'original ou modifiées à leur gré. Le compositeur de ce style le plus important est sans aucun doute un catalan né à Prades, Mateu Fletxa el Vell.

Pour La Trulla, Càrceres se sert de trois langues, l'espagnol, le catalan et le portugais en plus du latin et il nous présente certaines chansons bien connues de son temps⁽³⁾, chantées par des personnages rustauds représentant ces pays. La première, *¿Que quereis que os traiga?* est chantée par Gil; Antón Lozano chante *Dame de tu amor, señora*; Gilot Garcia, personnage populaire à Valence au XVIe siècle chante *Solo, solo, ¿como lo haré yo todo?*. Bras Lorente est portugais et il chante *Nam me querer casar miña may*; un gascon sans nom propre entone le *Tau garçó la durundena* dans un catalan qui imite le gascon et un basque chante en espagnol avec l'accent de la Biscaye *Maria ochandreá*. Il se sert du catalan de Valence dans *Lleva't en l'albeta chanté* par Bras. La Vierge chante *¿Qué de mí, qué de vos, mi Hijo?*

qui se termine par un morceau en latin du Magnificat, el *Quia fecit mihi magna*. Jésus lui répond par le *Si dixerem, digan, Madre mia* puis tous ensemble ils chantent le *Gloria Patri et Filio*.

Outre toutes ces chansons, il ajoute aussi deux danses de son temps, la pavana et la gallarda. La première en rythme binaire, est chantée par les quatre voix qui imitent les instruments avec un couplet pour chacune des voix, qui à certains endroits ne sont pas tout à fait harmonieuses, tel que cela se passerait si c'était improvisé et avec un texte onomatopéique du genre *tan tar tan tan*. Elle est suivie d'une gallarda, en rythme ternaire sur la basse de La Folia, et avec le texte *Sus, sus, sus, sus, no mas dormir*, qui alterne les tuttis avec un dialogue entre des bergers et la Sainte Vierge et qui se réfère au mystère de l'Immaculée Conception, grand sujet de controverse partout en Europe et qui trouve de bons défenseurs dans les Pays catalans avec par exemple le grand Ramon Llull. À Valence, son université fait le jurement, en 1530, de défendre à perpétuité ce mystère.

Pour cette édition on a choisi de conserver les signes de mesure et la valeur des notes de l'original et on a ajouté les barres de mesure. Les liens entre les notes sont indiquées par un crochet. Le demi-ton est indiqué sur les notes et les changements et erreurs dans les notes de la présentation.

Sergi
Casademunt i Fiol

(1) J.Moll, "Notas para la historia musical....", p.123 i ss.

(2) Maricarmen Gomez "Bartomeu Càrceres Opera omnia" Introducció p.12 i ss.

(3) Josep Romeu Figueras "Las canciones de raiz tradicional acogidas por Càrceres en su ensalada "La Trulla". Miscelánea Higinio Anglés Vol. II p.735 i ss.

VORWORT

Über das Leben von Bartomeu Càrteres liegen immer noch sehr wenige Daten vor. Man weiss lediglich, dass er im Jahre 1546 in den Diensten von Ferdinand von Aragon, dem Fürsten von Kalabrien, stand, und zwar in der Musikkapelle, die dieser in Valencia unterhielt. Seine Aufgabe war mit "Buchweiser" bezeichnet, d.h. dass er höchstwahrscheinlich mit dem Kopieren von Partituren befasst war.⁽¹⁾

Vom Quodlibet „La Trulla“ abgesehen, die Fletxa, der Jüngere, in Prag im Jahre 1581 verlegte, liegt das sonstige bekannte, nicht sehr umfangreiche Tonmaterial dieses Komponisten in Manuskriptform, katalogisiert unter M 1166 und M 1967, vor. Es wurde, laut Maricarmen Gomez, als zusammenhängendes Werk von ein und derselben Hand aufgeschrieben, wahrscheinlich sogar von Càrteres selbst.⁽²⁾

Von der Ausgabe von Fletxa ist nur ein Exemplar erhalten, ein Teil in der Bibliothek des Orfeó Català, 12 III C/12 (Hefte für hohe Singstimmen, *Altus, Tenor*), der andere in der Bibliothek von Katalonien unter der Katalognummer M 851 (Bassstimme). Von dieser Edition abgesehen gibt es eine handschriftliche Kopie in der Bibliothek von Katalonien unter M 588/1 [I-IV], ff. 8v-10v. Für die vorliegende Ausgabe haben wir vor allem die gedruckte Ausgabe der Epoche verwendet.

Die Form der "ensalada" (Quodlibet) basiert auf den Harmonie-Regeln ... es handelt sich um Auszüge aus Volksweisen oder mehrstimmigen Liedern, die sich seinerzeit großer Beliebtheit erfreuten, und welche unter Verwendung verschiedener Sprachen aneinandergereiht wurden. Je nach der Intention des Komponisten lehnen sie sich stärker oder weniger stark an das Original an und können je nach Bedarf auch verändert werden. Der wichtigste Kompositor dieser Stilrichtung ist ohne Zweifel der in Prades geborene Katalane Mateu Fletxa, der Ältere.

In La Trulla verwendet Càrteres von Latein abgesehen drei Sprachen: Kastellanisch, Katalanisch und Portugiesisch. Er stellt mehrere Lieder vor, die seinerzeit⁽³⁾ wohl bekannt waren und von volkstümlichen Sängern dargeboten wurden, die jeweils ihr Land vertraten. Das erste Lied *¿Que quereis que os traiga?* wird von Gil gesungen, Antón Lozano singt *Dame de tu amor, señora*, Gilot Garcia, eine volkstümliche Figur aus dem Valencia des 16. Jahrhunderts singt *Solo, solo, ¿como lo haré yo todo?*. Bras Lorente ist Portugiese und singt *Nam me querer casar miña may*, ein Gaskone ohne Rollenbezeichnung stimmt *Tau garçó la durundena* in einem katalanischen Dialekt an, der

das Gaskonische nachahmt, und ein Baske singt in Kastellanisch mit einem Akzent aus der Biskaia *Maria ochandrea*. Der Katalane aus Valencia benutzt dieses Stilmittel in *Lleva't en l'albeta cantat*, für Bras. Die Jungfrau singt *¿Qué de mí, qué de vos, mi Hijo?* und hört mit einem Fragment des Magnificat in Latein auf, dem *Quia fecit mihi magna*. Jesus Christus antwortet ihr mit dem *Si dixerem, digan, Madre mia*, und alle fallen zum Schluss in das *Gloria Patri et Filio* ein.

Von den Liedern abgesehen, beinhaltet dieses Quodlibet aber auch zwei Tänze der Epoche, eine Pavane und eine Gaillarde. Der erste, im Zweier-Takt, wird von vier Stimmen gesungen, die die verschiedenen Instrumente und ihre Spielweisen in jeder Stimme imitieren. Das Ergebnis ist auch nicht immer ganz harmonisch, eben so, als ob es sich um eine Improvisation handeln würde. Auch ist der Text eher lautmalerisch wie zum Beispiel *tan tar tan tan*. Es schliesst sich sofort die Gaillarde im 3/4-Takt auf der Melodie der Bassstimme von La Folia mit dem Text *Sus, sus, sus, sus, no mas dormir* an. Im Wechsel zwischen allen Stimmen und dem Gespräch der Hirten mit der Jungfrau vorgetragen, spielt sie auf das Mysterium der unbefleckten Empfängnis an, ein Thema, das seinerzeit in ganz Europa sehr kontrovers diskutiert und im katalanischen Raum stark verteidigt wurde, wie zum Beispiel von dem berühmten Ramon Llull. Seine Universität zu Valencia sprach im Jahre 1530 den Schwur aus, dieses Mysterium auf ewig zu verteidigen.

In der vorliegenden Ausgabe sind die Takt-Markierungen beibehalten worden, ebenso die Notenwerte des Originals, es wurden lediglich Taktstriche hinzugefügt. Die Bögen werden als Klaudator gedruckt. Die Halbtönschritte werden über den jeweiligen Noten angegeben, Änderungen und Irrtümer sind mit Fussnoten versehen.

Sergi Casademunt i Fiol

(1) J.Moll, "Notas para la historia musical...", S.123 ff.

(2) Maricarmen Gomez "Bartomeu Càrteres Opera omnia" Introducció S.12 ff.

(3) Josep Romeu Figueras "Las canciones de raiz tradicional acogidas por Càrteres en su ensalada "La Trulla". Miscelánea Higinio Anglés Vol. II S.735 ff.

Notes critiques
 Notas críticas
 Critical notes
 Notes critiques
 Anmerkungen

- [1] A c. 4 La / A
- [2] T c. 27 Re / D
- [3] A c. 40-41 Hem partit la nota / hemos partido la nota / we have divided the note / nous avons partagé la note /
 Note wurde geteilt
- [4] B c. 142 breu sense punt / breve sin puntillo / non-dotted breve / brève non pointée/ nicht punktierte Brevis
- [5] T c. 145 Re / D
- [6] T c. 236 La / A
- [7] T c. 236 La / A
- [8] T c. 247 La / A
- [9] T c. 247 La / A
- [10] T c. 251 La / A
- [11] C c. 368 La / A
- [12] B c. 384 Do / C
- [13] C c. 390 breu amb punt / breve con puntillo / dotted breve / brève pointé / punktierte Brevis
- [14] T c. 390 breu / breve / brève / Brevis
- [15] B c. 390 breu / breve / brève / Brevis
- [16] A c. 396 breu / breve / brève / Brevis
- [17] A c. 396 semibreu / semibreve / semi-brève / Semibrevis
- [18] B c. 427 Fa / F
- [19] T c. 454 La / A
- [20] B c. 465 Fa breu / Fa breve / F breve / F brève / F Brebis
- [21] A c. 489 Sol / G
- [22] C c. 514 Mi / E
- [23] C c. 516 Sol/ G
- [24] A c. 527 Mi / E
- [25] T c. 552 Sol / G
- [26] A c. 613-614 Falta a l'original / falta en el original / mistake in the original / manque à l'original / fehlt im Original
- [27] A c. 618 Re / D
- [28] A c. 632 Mi / E
- [29] C c. 632 Fa / F
- [30] A c. 644 Si / B / H
- [31] A c. 644 Si / B / H
- [32] A c. 693 Mi / E
- [33] B c. 707 Re / D
- [34] B c. 721 Re / D
- [35] A c. 732 Mi / E
- [36] T c. 732 Do / C
- [37] C c. 748 Re# / D#

C = Cantus / A = Altus / T = Tenor / B = Bassus

LA TRULLA

Bartomeu Càrceres

Transcripció i revisió
Sergi Casademunt i Fiol

Biblioteca de l'Orfeó Català 12 III C/12 (S,A,T, impressos)

Biblioteca de Catalunya M. 851 (B, imprès)

Biblioteca de Catalunya M. 588/1 I-IV (S,A,T,B, manuscrit)

Cantus

Le - uan - ta gil an - da - ca

Altus

Mi - ra que tru - lla q̄ sue - na que sue - na

Tenor

Que q̄e - res bras de le - re - na mi - ra q̄e tru - lla

Bassus

que la vir - gē pa - rio ya

Soprano

— ¡Le - van - ta Gil, an - d'a - cá! — Mi - ra

Contralt

[1]

— Mi - ra qué tru - lla que

Tenor

— ¿Queque - res, Bras de Le - re - na? — Mi - ra qué tru - lla

Baix

5

qué tru - lla que sue - na, que la Vir - gen pa - rió ya, que la Vir - gen pa - rió ya.

sue - na, que sue - na, que la Vir - gen pa - rió ya, que la Vir - gen pa - rió

que sue - na, sue - na, que la Vir - gen pa - rió ya, que la Vir - gen pa - rió

que la Vir - gen pa - rió ya.

9

- Si d'e - so me ha - zes cier - to, le - van -

ya. - Si d'e - so me ha - zes cier - to, le - van -

ya. - Si d'e - so me ha - zes cier - to, le - van -

- Si d'e - so me ha - zes cier - to, le - van -

13

tar - me he yo en un sal - to. ve - rás mis -

tar - me he yo en un sal - to. ve rás mis - te -

tar - me he yo en un sal - to. - An - d'a - cá, le - van - ta pres - to,

tar - me he yo en un sal - to. - An - d'a - cá, le - van - ta pres - to,

14

te - rio tan al - to. Llé - ga - te, no mi - ras na - da, mi -

rio tan al - to. Llé - ga - te, no mi - ras na - da, mi -

Llé - ga - te, no mi - ras na - da, mi -

Llé - ga - te, no mi - ras na - da, no mi - ras na - da, mi -

15

ra qué lin - da don - ze - lla, re - lum - bran - te co - mo es - tre -

ra qué lin - da don - ze - lla, re - lum - bran - te co - mo es - tre -

ra qué lin - da don - ze - lla, re - lum - bran - te co - mo es -

ra qué lin - da don - ze - lla, re - lum - bran - te co - mo es -

28

lla, ma - dre y vir - gen pre - ser - va

- - lla, ma - dre y vir - gen pre - ser - va - da pre - ser - va -

tre - lla, ma - dre y vir - gen pre - ser - va -

tre - lla, ma - dre y vir - gen pre - ser - va -

33

da. Can - ta, pues, por a - mor d'e -

da. Can - ta, pues, por a - mor d'e -

- - da. Can - ta, pues, por a - mor d'e - lla u -

da. Can - ta, pues, por a - mor d'e -

34

lla u - na can - ción en - tri - ca - da, en - tri - ca - da.

lla u - na can - ción en - tri - ca - da, [en - tri - ca - da.]

na can - ción u - na can - ción en - tri - ca - da, en - tri - ca - da.

lla u - na can - ción en - tri - ca - da, en - tri - ca - da.

35

¿Qué que-réis que os tray - ga, Vir - gen de - li - ca - da? ¿Qué que-réis que os tray - ga?